

روزی که این دست کشیدند
و بز بر ملاک بر کشیدند
نی وقت جلالت و حکام
نرویی مقاومت نه رای
روز کی اجل در یاد پیشین
شک نیست که مصلحت در هر
یاری نرسد در آنم از هیچ
بر باد شود جمله به او هر سست
اندیش زمره مصطفی نشاند
مشادی طریقه علم را با باید کرد
اوبانتر فکان خود زنده نما
ما را طمع خام چه ایاید کرد
بگم کل نفس در آنقته الموت
که درین آمد شرابست هر
خواه چشید و بچکس از آن جا
و از هر کس خود خوا
نیاید بودن دنیا بمنش
خواب خیال است هیچ چیز را بقا
و مداری نمیشد و آیت قرآن
شایسته است کل ترن
فان ویتی وجهه تک ذو الجلال
والاکرام **بیت** که
جامی اند که درین جمله
که هر که در آن مرگش
بس آن جماعت دست از دنیا
باز داشته اند از لوت
و میانه

و معاصی اختیار کرده اند
و از تقاضات فانی و مطامع
اجتناب نموده اند بر کس
نه کی و برون کی صبر و قناعت
که در آن توکل بر حق سبحانه
و اتقوا در اندیشه اینان
مجاوشند که قناعت
احتیاط کرده اند در اخبار
آمده که حضرت حق جل
و علا در شب و خراج به پیغمبر
صلی الله علیه و سلم فرمود
که یا محمد هیچ میدانی که
بگذرد من بگذردم وقت
من نزدیک شود پیغمبر
گفت یارب تو میدانی
حضرت حق گفت یا محمد
از بنده گمان من کیست
که گرسنه باشد یاد رسد
و باشد باز گفت یا محمد
لازم گیر خاموشی را که
مهم ترین مجلس دلهای
صالحان خاموش است بدان
ای مؤمن که پیغمبر عباد
تو خاموشی است الا که
حدی اعلی برستی که ضابط
ترین مجلس دلهای ستم
کوینده گام است بر
بدان چه نیست مرا ایشان
را پیغمبر گفت اعلی و لا